

BATASUN SINDIKALA. ELA, LAB eta ESK euskal sindikatuak batasun hitzarmena sinatu dute, negoziazio kolektiboan nahiz gizarte eta lan alorretan batera jarduteko. Gerora, burujabetasunaren bidean aurrera egiteko ere ekintza bateratua ez dute baztertu.

ELAk, LABek eta ESK-k batasun sindikala berreskuratu dute negoziazioari begira

Ekintza batasuna eremu politikora zabaldu eta burujabetasun estrategia garatzeko ere prest agertu dira

Joseba Aiarza | BILBO

ELAren eta LABen arteko batasuna hautsi zenetik bi urte igaro direnean, sindikatu abertzaleek berreskuratu egin dute lankidetzatza, oraingoan ESKekin bat eginik. Hiru sindikatuak lankidetzatza akordioa jasotzen duen agiria atzo aurkeztu zuten.

Akordioa negoziazio kolektiboari begira egin dute batik bat, baita lan eta gizarte alorren ikuspegitik ere. Hala ere, sindikatuak zabalik utzi dute euren ekintza batasuna eremu politikora ere zabaltzeko: «Eremu politikora ere zabaldu nahi dugu ekintza batasun hori hiru sindikatuok, euskal estrategia nazional, soberanista eta klasekoa eratzeke proposamen bateratzaileak plazaratzen badira eta horretarako egoera egokiak sortuz gero betiere».

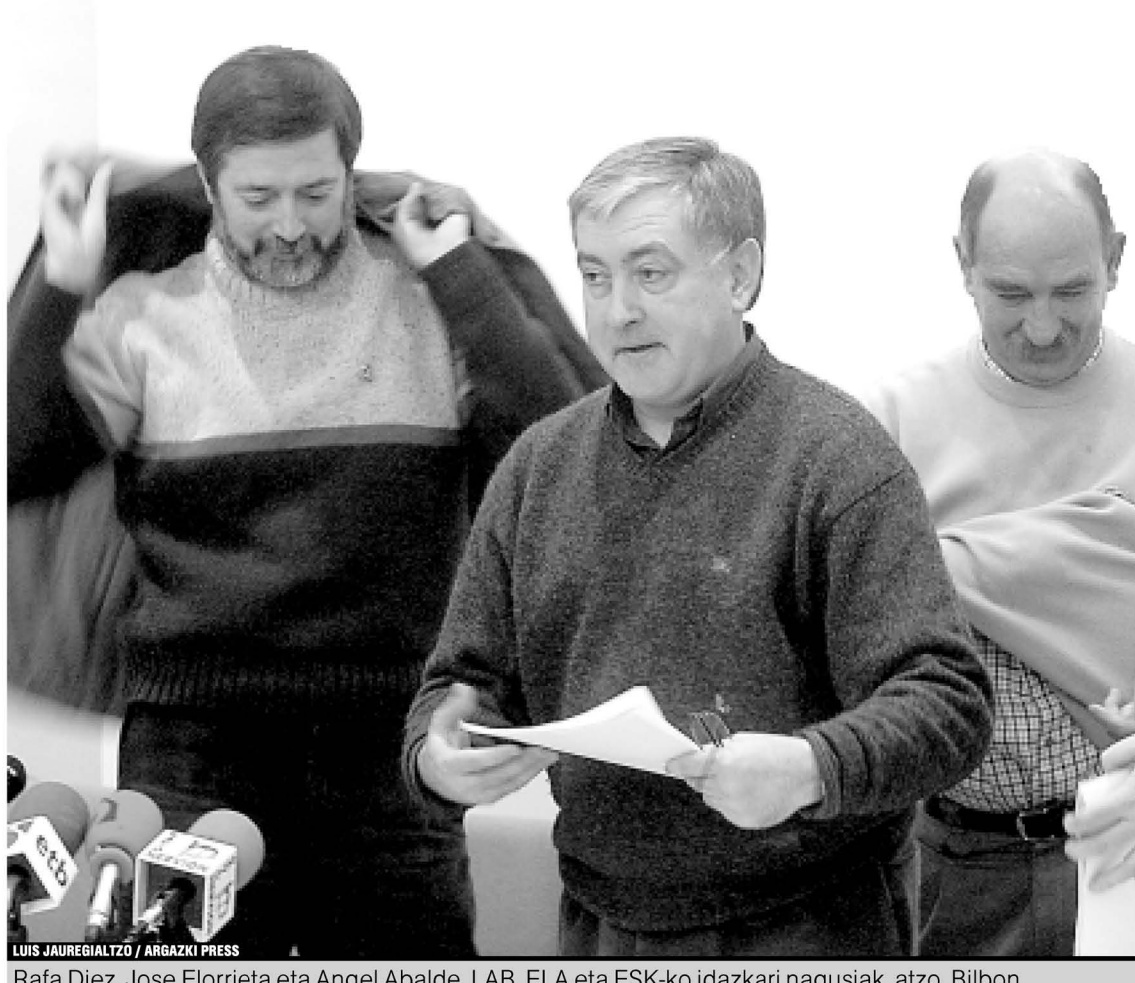
Jose Elorrieta, Rafa Diez eta Angel Abalde aurkeztu zuten akordioa atzo ELA, LAB eta ESKren izenean, Sebas Andreu, Jose Luis Rezabal eta Gontzal Gallego negoziazio arduradunek lagunduta.

Akordioak, mugarik ez

Lankidetzatza sindikala burujabetasunaren bidean noraino helduko ote den ez dute zehaztu hiru arduradunek, baina hasiera batean «mugarik ez» dagoela argitu du Elorrieta, nahiz eta horretan ere «jarrera bateratuak» egon behar direla argitu. Hiru buruzagi sindikalak zuhur agertu dira, batasun akordioak eremu politikoan izango duen eraginari buruz, eta akordioa «idatzita dagoenera» mugatzea nahiago izan dute.

Idatzitako hitzarmenak bi zati ditu: negoziaketa kolektiboari buruzkoa, eta gizarte eta lan esparruen ingurukoa. Negoziaketak kolektiboaren aldetik, lehen-tasunak «edukiak, langileen partaidetza eta mobilizazioekin, eta aliantza sindikalak» izango dira.

Helburu zehatzak aipatuz, soldata aldarrikapena da lehenengoa, «aberastasuna banatze» aldera; enplegua bigarren



LUIS JAUREGIALTZO / ARGAZKI PRESS
Rafa Diez, Jose Elorrieta eta Angel Abalde, LAB, ELA eta ESK-ko idazkari nagusiak, atzo, Bilbon.

EKIMENAK

Datozen asteotan hainbat ekimen erabakiko dituzte martxoaren 3 eta 8rako, eta apirilaren 28rako

zutabe nagusia da, eta hor lanordua, prekarietatea, aparte-lanordua eta azpikontratazioak aipatzen dira akordio agiriari, sindikatuak arreta emango dieten kontuen artean.

Akordioak diskriminazioari aurre egiteko konpromisoa jasotzen du, batez ere langile gazteek eta emakumeek nozitzen duten diskriminazioa, bai soldatetan, baita lan baldintzetan ere (gazteen %70ek eta emakumeen %40k prekarietatean lan egiten dute Euskal Herrian).

Era berean, lan osasunari arreta berezia emango diote, «urtero dozenaka langileen heriotza» eragiten dituztelako. Horretaz, Administrazioaren gaineko presioa areagotzeko helburua jasotzen da. Azkenik, euskara lan munduan zabal dadin bultzatzea da ELA, LAB eta ESKren bosgarren helburu nagusia negoziaketa kolektiboan.

Euskal gehiengo sindikala

Akordioaren bigarren atalari dagokionez, lan eta gizarte esparruen aldetik, hiru sindikatuak lan harremanetarako eta gizarte babesarako euskal esparruaren aldeko konpromisoa berretsi egin dute.

«ELAk, LABek eta ESKk ez dute onartzen Estatuko botere politikoek, sindikatu espainiarren laguntzarekin sarritan, Hego Euskal herriko langileei lan baldintzei eta gizarte babesari buruzko akordioak eta erabakiak ezartzea», dio agiriak. Horren adibideen artean, langabezia prestazioen erreforma eta Madrilen sinaturako errenta hitzarmena aipatzen ditu.

Akordio honen balorazioa egiterakoan, «norabide berean egindako indar metaketa», «euskal gehiengo sindikalaren protagonismoa» eta «euskal

ANALISIA

■ Iruñe Lasa

Borondatea oinarri

ELAren eta LABen arteko elkarlanak azken hamarkadan Euskal Herrian izan duen erreferentzialtasuna ezin da ukatu. Lan Harremanetarako Euskal Esparruaren aldarrikapenaren inguruan 1994an ofizialki hasitako elkarlanak fruitu ugari eman ditu euskal langile eta herritarrentzat. Ikuspuntu eta irakurketa desberdinak izan arren, garai zailetan ekintza bateratuak egiteko gai izan ziren.

2001ean elkarlan hori bertan behera gelditu zen, negoziazio kolektiboaren inguruko desadostasunek jada kaskartuta zeuden harremanak erabat hautsi zituztenean. Baina, desadostasun horien gainetik, bi sindikatuak ez diote hitz egiteari utzi, eta behin hauteskunde sindikalen zorabioa baretuta, hain zuzen haustura markatu zuen gaian, negoziazio kolektiboan, adostasunak bilatzeko gai izan dira.

«Konfiantza» hitza aipatu zuen atzo Elorrietak. Elkarlanerako ezinbestekoa da konfiantza;

eta, konfiantza izateko, ezinbestekoa da komunikazioa, hitz egitea; eta hitz egiteko, beharrezkoa da borondatea.

Gauzak lortzeko eta konpontzeko borondate horren emaitza da atzo ezagututako negoziazio kolektiborako akordioa. Jada emaitza bat da, sindikatuok elkarrekin lan egiteko oinarri batzuk ezartzea, elkarlanerako borondatearen premia larrian dagoen herri honetan.

Arlo sozial eta ekonomikoan, Madrildik datorrenaren eta espero daitekeenaren aurrean, ez da ahaztu behar langileen gehiengoak biltzen duten sindikatuaren ekintza bateratuak jada fruituak eman zituela bere garaian.

Eta elkarlana eremu politikora zabaltzeko borondatea ere erakutsi dute, arlo horretan dituzten adostasunak agertuz eta desadostasunak ezkutatu gabe. Hori ere, jada emaitza bat da, norabide bat markatzen baitu, eta horrek, nola edo hala, emango ditu bere fruituak.